

ת"פ 36404/07 - מדינת ישראל נגד אמיר ענבאווי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 36404-07 מדינת ישראל נ' ענבאווי(עוצר)

בפני כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אמיר ענבאווי (עוצר)
הנאשם

זכור דין

האישומים והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות המוחוסות לו בכתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים. חלק הכללי של כתב האישום מצין כי לנאים אין רישיון נהיגה ישראלי בתוקף והוא אף מעולם לא הוציא רישיון שכזה. עוד מלבדנו כתב אישום זה, כי ביום 14.7.2015, הורה כב' השופט א' כהן בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפסול את הנאים מהחזקת רישיון למשך 3 שנים.

ביום 15.7.2015 שוחרר הנאים ממסר תחת תנאים שתוקפים נקבעו עד יום 1.11.17 והם כי הנאים ישאה בכתובות מ.פ שועפות במעצר בית כל יום מהשעה 22:00-06:00. והוא נגדו צו עיקוב יציאה מן הארץ.

ההיאום הראשון עולה, כי עובר ליום 16.6.2016, קשר הנאים קשור לביצוע פשע ייחד עם רامي טבנגה, פאד' טבנגה ומואיד טבנגה (להלן: "רמי", "פאדי" "מוaid", ויחד "האחרים").

בעקבות הנסיבות מוקדמת בין הנאים לבין מואיד, יצר מואיד קשר עם הנאים, וביקש להיפגש עמו. לאחר מספר שעות נפגשו האחרים עם הנאים, בקולדיה, ירושלים.

בפגישה אמרו האחרים לנאים כי הם מתפרצים לבתים באשדוד וగונבים שם רכוש וכי הם זוקרים לנאג, ולאחר שיחה שארכה זמן מה, הסכימים הנאים לשמש כנהוגם.

במסגרת הפגישה, העבירו האחרים לנאים הרכב הגנוב מסוג "מזוודה 3" (להלן: "הרכב הגנוב") שנגנבו בחודש אוקטובר 2014. האחרים העבירו את הרכב הגנוב לנאים, כשהוא נשא לוחית זהב מזיפת השיזית לרכב אחר, ותיאמו עמו כי בכל פעם שיזדקקו לשירותו, ניתן לאותו מחסום קלנדיה, הם יקפצו מעל הגדר המפרידה בין שטחי האזרור ושטחי מדינת ישראל, והוא יאסוף אותם באמצעות הרכב הגנוב. האחרים סיכמו עם הנאים, כי בתמורה למשעו, קיבל חלק מהשלל

עמוד 1

אותו יגנבו.

ביום 30.6.16, בשעה 21:30 או בסמוך לכך, ביום 30.6.16 בשעה 21:30 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם בצוותא יחד עם האחים לביתה של הגב' פאני משה, ברחווב ענבר 7 באשדוד. באותו נסיבות, יצרו האחים קשר עם הנאשם וקבעו עמו שיאסוף אותו בסמוך למחסום קלנדיה. האחים הגיעו לגדר המפרידה בין שטח האזורי ושטח מדינת ישראל, טיפסו עליה ונכנסו לתוך שטח מדינת ישראל, נכנסו לרכב הגנו אשר בו נהג הנאשם והחלו בניסעה לאשדוד.

כאשר הגיעו סמוך לביתה של הגב' משה, יצאו האחים מהרכב, טיפסו על חומת חצר הבית ונכנסו אליה, בעוד הנאשם ממתין להם ברכב. האחים היזזו את הסורגים המפרידים בין חצר הבית לחדר השינה, נכנסו לתוך הבית ומילאו 2 ציפויות כריות בתכשיטי זהב רבים, טבעות, שעון, בשמים, משקפי שמש ותכשיטים נוספים. לאחר מכן, יצאו האחים מהבית עם הרכוש הגנו, חזרו לרכב הגנו ונמלטו מהמקום.

בגין אישום זה, הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצויות למקום מגורים בכוננה לבצע גנבה בצוותא חדא, גנבה בצוותא חדא והפרת הוראה חוקית לפי סעיפים 499(א)(1), 409(ב)+29, 384+29-287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). כן הורשע בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי לפי סעיף 12(ג)(1) לחוק הכנסתה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכנסתה לישראל") ונ hingeila לא רישוי לפי סעיף 10 לפיקודת התעבורה[נוסח חדש] התשכ"א-1961(להלן: "פקודת התעבורה").

חלק מתיקון כתוב האישום צורף האישום השניiae לאיושם הראשון, והאישום השלישי נמחק מכותב האישום המקורי.

האישום הרביעי מתיחס לאיורע מיום 22.6.16 בשעה 21:30 או התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם האחים לביתה של הגב' מיכל אילון באשדוד. באותו נסיבות, האחים קבעו עם הנאשם שיאסוף אותו בסמוך למחסום קלנדיה. האחים הגיעו לגדר, נכנסו לתוך שטח מדינת ישראל, עלו לרכב והחלו בניסעה עם הנאשם.

כאשר הגיעו בסמוך לבית, יצאו האחים מהרכב ונכנסו לחצר, בעוד הנאשם ממתין להם ברכב. האחים הרימו את תריס סלון הבית, פתחו את דלת ההזזה, נכנסו אל הבית וגבינו מתוך מחשבים ניידים, 4 צמידי זהב, 2 שעונים, טלפון סלולרי, 100 ל"ן במזומנים, מצלמה, שרשרת, שני תליוני זהב וטבעת זהב. לאחר מכן, חזרו לרכב הגנו ונמלטו יחד עם הנאשם מהמקום.

האישום החמישי נמחק במסגרתו של הסדר הטיעון.

האישום השישי מתאר איורע מיום 16.6.16, בין השעות 21:30-23:00, או התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם האחים לביתו של מר שלום דהן באשדוד. באותו נסיבות המשיכו הנאשם והאחים במסע ברכב הגנו, עד אשר הגיעו בסמוך לבית. האחים יצאו מהרכב, ובמועד הנאשם ממתין להם ברכב מחוץ לבית, טיפסו באמצעות סולם לחדר הקומה השנייה של הבית ונכנסו לתוכו. האחים גבינו מהבית כספת ובטוכה דרכונים ומסמכים אישיים נוספים, 2 שעונים, שרשרות זהב, טבעות ואוסף של שטרות כסף ישנים, ולאחר מכן שבו לרכב הגנוivid ויחד עם הנאשם נמלטו מהמקום.

בגין כל אחד מהאישומים הרביעי והישי הורשע הנאשם בעבירות של סיוע להתפרצויות למקום מגורים בכוננה לבצע גנבה בצוותא חדא, סיוע לגנבה בצוותא חדא, הסעת שוהים בלתי חוקיים, הפרת הוראה חוקית ונ hingeila לא רישוי.

האישום השביעי מלמדנו כי ביום 2.6.16, בין השעות 22:30-22:00, התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם האחים

לביתה של הגב' מיכל שגיא באשדוד. באותו נסיבות, יצרו האחרים קשר עם הנאשם וקבעו עמו כי יאסוף אותם בסמוך למחסום קלנדיה. האחרים הגיעו לגדר המפרידה בין שטхи האзор, טיפסו עליה ונכנסו לתוך שטхи ישראל. אז עלו לרכב הגנוב כאשר הנאשם נוהג בו, והחלו בניסעה לאשדוד.

כאשר הגיעו לבית, יצאו האחרים מהרכב בעודו הנאשם ממתין להם בתוך הרכבת, נכנסו האחרים לחצר הבית, הרימו תריס אשר הפריד בין חצר הבית לסלון, היזזו חלון הזרה ונכנסו לתוך הבית.

מתוך הבית גנבו האחרים 2,100 ₪ במזומנים, שעון זהב ו-2 מטבעות זהב, חזו לרכב הגנוב יחד עם הנאשם נמלטו מהמקום.

בгин אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצויות למקום מגוריים בכונה לבצע גנבה בצוותא חדא, גנבה בצוותא חדא, הסעת שווה בלתי חוקי, הפרת הוראה חוקית ונήיגה ללא רישון.

התיעונים לעונש

בא כוח המאשימה טعن בטיעוניו לעונש, כי עבירותיו של הנאשם יש בהן כדי לפגוע בגבולותיה של מדינת ישראל ובKENINIM של תושביה. כבר עתה צוין כי נגד שותפיו האחרים של הנאשם הוגש כתוב אישום והם הוזדו והורשו במסגרת הסדר טיעון, כאשר טענתם העיקרית היא כי הנאשם דן הוא היוזם והמבצע העיקרי של העבירות כתובות בכתב האישום. כבר עתה ייאמר, וארכיב בכך בהמשך, כי לא מצאתи תימוכין לטענה זו בכתב האישום המתוקן.

משכך, טען ב"כ המאשימה כי יש לקבוע לכל אישום העוסק בעבירות התפרצויות מתוך עניישה הולם אשר ינווע בין **18 ל- 36** חודשים מאסר בפועל ולכל עבירה **סיע** יש לייחס מתוך העולה כדי **מחצית** מכך.

ኖכח גילו של הנאשם שלפניו ובערו הפלילי הכללי **שלוש** הרשעות בעבירות של התפרצויות, גנבת רכב וחבלה במכשיר הרכב, הרי שלדעת המאשימה יש להעמיד את מקומו על **מרכז** של מתחמי עניישה הולמים וזאת אף בהתחשב בשתי עבירות תעבורה, אשר אף הן נעברו על ידו בעבר.

על כל אלו, יש להוסיף את שני המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם בת"פ 33137-01-14 (בית המשפט השלום בירושלים), וכן מאסר מותנה נוסף בגין 8 חודשים אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 20252-10-13 (בית המשפט המחויז ירושלים).

הסניגור המלומד טען מנגד כי הנאשם לא נכנס לדירות הנפרצאות והוא ה策ף לקשר המתואר בכתב האישום, אשר האחרים חיפשו נגש שינഗ עבורים. הסניגור הציג אף פסיקה אשר לטעמו מלמדת כי יש לקבוע מתוך עניישה אחד לכל העבירות המזוהות לנאים ולהעמידו על **18-36** חודשים מאסר בפועל, ומוקומו של הנאשם צריך להיות בשליש הנמור של המתחם, נוכח עבורי, כך שהעונש הראוינו צריך להיות **20** חודשים מאסר בפועל והפעלת המאסרים המותנים בחופף.

ה הנאשם בדבריו الآخرן, הביע חרטה על מעשייו ובקש כי עונשו יהיה מתון תוך שהוא מבטיח כי לא י חוזר לח"י הפשע.

דין והכרעה

מתחמי הענישה הгалומות

כל אחד מהאישומים שבכתב האישום עומד בפני עצמו ומהו איורע נפרד, על אף שמדובר בחלק מאותה התארכנות בין הנאים והאחרים. כל אחד מהאירועים התרחש בבית אחר, בזמן אחר, במועד אחר, תוך תכנון ייחודי, ואף קורבנוטי של כל איורע שונים, ועל כן לכל אחד מהאישומים יקבע מתחם עוני נפרד.

הערלים המוגנים אשר נפגעו בכל האישומים הם אותם ערלים.

בעיריות התפרצויות והגנבה מוגן הערך החברתי של הגנה על זכות הקניין, הגנה על ביטחונם האישי ופרטיהם של בעלי הבתים. עיריות התפרצויות לבתים הן עיריות שהלכו ופשו במדינתנו, ולא אחת מוצאים עצמן אזרחים תמים. כשרכושם נגנב מהם, תוך שהערבים מתפרצים לבתיהם הפרטיהם, מחללים את פרטיהם ופוגעים בביטחוןם.

בעיריה של הסעת שואה בלתי חוקי על פי חוק הכנסת לישראל, מוגן הערך של שמירה על ביטחון הציבור, שמירה על גבולותיה של המדינה ואפשרותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. המשיע, שלעתים שואה בישראל כדין, מאפשר בפועל את כניסה השוהים הבלתי חוקים ולא אחת, אלמלא הסיע אותם לטור גבולות המדינה, לא היה בידיהם להיכנס אליה שלא כדין.

בעיריה של נהיגה ללא רישיון, מוגן הערך של הגנה על הציבור מפני נהגים שאינם בעלי רישיון, אשר נהיגתם עשויה לסכן את כל המשתמשים בדרכים הציבוריות, נהגים והולכי רגל כאחד.

בעיריה של הפרת הוראה חוקית מוגן הערך של כבוד החלטות וצווי הרשות השופטת, אותם מפר העברי בריגל גסה כאשר הוא פועל בניגוד להן.

נסיבות ביצוע העיריות הראשונות מלמדות, כי הנאים הסכים לקבל מהאחרים רכב גנוב בעל לוחית זיהוי מזויפת, לצורך הכנסתם שלא כדין לטור שטחי מדינת ישראל. הנאים נאות להצעתם של האחרים, בידועו שנגדו תלו ועומד צו של בית המשפט המחוק, המורה לו לשחות במעצר בית בתחומי מחנה הפליטים שועפאת ושיתוף הפעולה עם האחרים יביאו להפרה בוטה של הצו. על אף שהנאים נפסל מלאחזיק ברישון נהיגה, יידע שהאחרים מבקשים להבריח את גבולות המדינה ולהיכנס לישראל שלא כדין, ומטרתם לבצע פשעים, הסכים לבצע את כל המיותש לו, כשאת עינוי מסמא חלקו בשל שיגנבו האחרים מבתיהם של אזרחים תמים.

באישום זה, הנאים לא נשאר בגדר מסיע או מסיע בלבד, והוא הוואם יחד עם האחרים בעיריה של התפרצויות והגנבה, וכן קשר לביצוע פשע, נוסף לעיריות של הסעת שב"ח והפרת הוראה חוקית נהיגה ללא רישיון.

עוד לפני יקבע מתחם ענישה הולם, ראוי לציין ולהציג כי על אף שהנאים והאחרים נדונים בפני (בכתב אישום נפרדים ובתיקים נפרדים), הרי שבעניינו של כל אחד מהם ATIICHUS למיוחס לו בכתב האישום השיר לו, ولو בלבד. כתב האישום המתוקן שלפני העוסק בנאים דן, עולה כי הנאים והאחרים למעשה ביצעו יחד את העיריות המפורטות בכתב האישום, כאשר דזוקא כתב האישום זה חלקו של הנאים **נמור במשהו** מחלוקת של האחרים. הנחה זו מתבססת על העבודה כי האחרים העבירו לידי הנאים רכב גנוב לצורך ביצוע העיריות ובסיומו של יום, כתב האישום בעינן הנאים דן, מחזק שני אישומים העוסקים בהתפרצויות ושני אישומים נוספים העוסקים בסיום להתפרצויות (יחד עם עיריות נלוות) בעוד שכותב האישום בעניינים של האחרים מיחס להם שלוש עיריות של התפרצויות ועיריה אחת של סיוע, כך שלפחות, "על הניר", חלקם של האחרים רחב במקצת מחלוקת של הנאים דן. עם זאת, מדובר בהסדרי טיעון אשר

ויצרים "אמת משפטית" המיווחדת לכל תיק ותיק ואשר נבראת בהבל פיהם והודאותם של הנאשמים השונים, וכך אתייחס לכך.

נסיבות האירועים הנוספים האחרים בכתב האישום דומות זו לזה, ומהן עליה, כי על אף שהנאשם עצמו לא ביצע את העבירות העיקריות של התפרצויות וגנבה, הוא זה אשר הכניס את מבצעי העבירות לתחומי מדינת ישראל למטרת ביצוע העבירות, הוא המתין להם ברכב הגנוב מוחץ לבתים שאליו הם התפרצו, ועל כן "תרומתו" לביצוע העבירות הינה מכרעת, עד כי דומה שהוא הגורם בלבד איין. שירות ההסעה שיפיק הנאשם לאחרים, קליטתם בצד הישראלי של הגדר, המתנה להם בעת ביצוע התפרצויות והטייע להימלטות המהירה לאחר מעשה, הם חלק מרכזי בביצוע העבירות, והם מעדים גם על האופי המאורגן והמתוכנן של העבירות ושל הנאשם והאחרים שפعلו ככונפה, ובכך חומרה מיוחדת.

הנקים אשר נגרמו כתוצאה מהעבירות הם נזקים כלכליים לבני הבתים, מהם גנבו חפצים רבים ויקרו ערך, פגעה בפרטיותם ובבטיחותם האישיי בתוככי ביתיהם הפרטיים.

התרשמתי כי הנאשם מבין את מעשיו ואת הפסול בהם וחלקו הייחודי ביצוע העבירות הינו רב ביותר.

על אף הדמיון בין האישומים 4, 6 ו-7, באישומים הרביעי והישי, הנאשם בסיווע להתרצחות ולגנבה, ואילו באישום השביעי הנאשם, כמו גם באישום הראשון, בעבירות העיקריות של התפרצויות וגנבה בצדתו חדא. זאת, נוסף לעבירות הנוספות בכל אחד מהאישומים של הסעת שוהים בלתי חוקיים, הפרת הוראה חוקית ונήיגה ללא רישון. עוד יזכיר, כי עבירת הסיווע, כאמור בחוק, מקימה מתחם העולה כדי מחcit ממן המתחם אשר יש לקבוע לעבירה המושלמת.

בהתחשב באבחנה זו בין האישומים, ולאחר שנתתי דעתך לערכים המוגנים, לפגעה בהם שהינה בינויית-גבואה בנסיבות האירועים ובעונשנה הנוגנת בפסקה, אני קובע כי **מתחם הענישה ההולם לכל אחד מאישומים 4 ו-6 נע בין 12-6 חודשים מאסר. מתחם הענישה ההולם לאיישום 7 נع בין 12-24 חודשים מאסר. לעונשי המאסר יתווסף עונשים נלוויים של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.**.

העונש המתאים

הנאשם, ליד שנת 1994, בן כ- 23 שנים.

לזכות הנאשם עומדת הودאות בעבירות המיווחדות לו במסגרת הסדר הטיעון, אותה מקובל לראות כקבלת אחריות וחסוך בזמןם של בית המשפט, התביעה וכל הנוגעים בדבר.

גילו הצעיר של הנאשם וצעידתו בראשית דרכו בחישו, גם הן נקודות שشكلתי לזכותנו.

מנגד, לחובתו עומד לנאשם לרועץ עבר פלילי הכלול **שלוש** הרשעות קודמות בעבירות של חבלה בtheid לרכב, גניבת רכב, הפרעה לשוטר, השתתפות בתפרצויות וניסיון לתקיפת שוטר. מדובר בעבירות חמורות שבಗין הנאשם ריצה עונשי מאסר ממושכים, אך ברוי כי השהות בבית האסורים לא הרתיעה אותו מלשוב ולבצע את העבירות שלפניו.

העובדת כי הנאשם ביצע את העבירות דן, בעודו מפר את החלטות בית המשפט המחויז, הינה נסיבה נוספת לחומרה אשר הינה בעלת משקל בעת בחינת העונש המתאים (על אף שהוא בחלק מסווגות העבירות עצמן). היא מעידה על כך שהנאשם לא ירא לבצע את כלל העבירות המיוחסות לו, תוך הפרת צוים מיוחדים אשר ניתנו נגדו בדי בית המשפט המחויז, ולמדת על בזוז וזרות שהנאשם מביע כלפי המערכת המשפטית והעדר אימת הדין, שראוי היה לו לנאשם לפחות, לפחות, במקרה, במקצתה.

מכלול הנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות נוטות במקורה זה לחובתו של הנאשם, ונראה כי מתן משקל ראוי להן מחייב כי שיקולי הגםול וההרעה י齊ו למעטם בכורה אל מול שיקולי העונשה האחרים.

כאמור, נגד הנאשם תלויים ועומדים **שלושה** מאסרים מותנים בני **שלושה, שישה ושמונה** חודשי מאסר בפועל, וכן מה גילו הצעיר צריך שיהווה נימוק **לחפיפה** חלקית **ולהצטברות** חלקית של חלק מעונשים אלו.

מקוםו של הנאשם דן נכון עבורי הפלילי הכלול שלוש הרשעות בעבירות רכוש, הרכב וכן השתפות בתטרעות וניסיון תקיפת שוטר מהשנים 2009 ועד שנת 2014 אשר בגינם הוא ריצה במצטבר 42 חודשים מאסר בפועל, צריך שיעמוד על **חלהם המרכזית** של מתחמי העונשה הホールמים, עם זאת, אני סבור כי יש לבצע חישוב זה בדרך שאינה מתמטית.

אסביר.

צירוף המתחמים הרלבנטיים עשוי להביא להטלה עונש מאסר ממושך ביותר. לטעמי, תיקון 113 לחוק העונשין העוסק בהבנית העונשה, נדרש את הלק מחשבתו של היושב בדי בעת גזירת הדין ולהבנתו. אין בכתביהם מטרה אשר עניינה היא החמרת העונשה תוך כדי הבנייתה. הנאשם שלפניו חטא לא פעם לא פעמיים ואף לא שלוש. המעשים המתוארים בכתב האישום, מהווים ארועים שונים ונפרדים בכל הכרוך בגזירת הדין, אולם נדמה כי הם נעשו בפרש עבריאני אחד והם משקפים מעידה קשה ומשמעותית בח"י הנאשם. כבר עתה יובהר כי הנאשם ישלם מחיר כבד בחירותו בגין מעידה זו, אולם אני סבור כי עלי ליטול לידי מחשבון ולחבר בו מספרים שונים, על פי ממוצעים וסטיות תקין ולאחר מכן המהווה עונשה. הליר שזכה הינו טכני מדי ומכוון במאhotו, וכן נדמה כי לא נכון יהיה לעשות בו שימוש בדרך זו. משכך, הרי שחלק ממתחמי עונשה הホールמים יחפפו האחד לחברו, חלק באופן מלא וחלק בדרך שאינה מלאה, אך צזו המביאה בחשבון את מצבו של הנאשם, את עבירותו ואת הגםול המיויחס להן.

נכון כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. עשרים ותשעה (29) חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין ימי מעצרו.**
- 2. מופעלים בזאת המאסרים המותנים בני השישה ושלושה חודשים מת"פ 14-01-33137 (בית משפט שלום בירושלים) וכן המאסר המותנה בין השמונה וחודשים מת"פ 13-10-20252 (בית משפט מחויזי בירושלים), כך שהמאסרים המותנים מת"פ 14-01-33137 ירצו בחופף לכל עונש אחר, ואילו המאסר המותנה מת"פ 13-10-20252, ירצה במצטבר לעונש האמור בסעיף 1 לעיל.**
- סעיף הכל ירצה הנאשם שלושים ושבועה (37) חודשי מאסר אשר ירצו מיום מיום מעצרו.**
- 3. ששה (6) חודשי מאסר אשר אותו לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירה רכוש מסוג פשוט.**

- .4. ארבעה (4) חודשים מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירות רכוש מסווג עונן או על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- .5. **פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים בכתב האישום, אשר ישולם עד יום 1.1.18.**
- זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז תמוז תשע"ז, 11 ביולי 2017, בנסיבות הצדדים.